

Nr 6

Av herr **Spetz**, *angående ändring av kommunalskattelagens bestämmelser om avdrag för nedsatt skatteförmåga.*

En ur taxeringssynpunkt önskvärd förenkling av arbetet skulle utan tvekan vara om den skattskyldiges beskattningsbara inkomst beräknades enligt samma grunder vid såväl kommunal som statlig inkomstskatt. Olikheten i beräkningsgrunden sammanhänger bl. a. med frågan om fastighetsbeskattningen och de s. k. förvärvsavdragen. Båda dessa spörsmål är föremål för utredning, och det må från den synpunkt, som här anlagts, uttalas en förhoppning att utredningarna måtte komma fram till förslag, som innebär samstämmighet i beräkningsgrunden vid nu ifrågavarande taxeringar. Såväl lagtext som deklarationsblankett skulle därigenom kunna förenklas.

Ett stort och betydelsefullt steg mot dylik samstämmighet har tagits genom ortsavdragsreformen, varigenom samma ortsavdrag gäller vid såväl statlig som kommunal taxering. På grund av tidigare kommunala ortsavdrags otillräcklighet hade avdraget för s. k. ömmande omständigheter bestämts till maximum 5 000 kr. vid den kommunala mot 3 000 kr. vid den statliga taxeringen. Därjämte innehåller kommunalskattelagen fr. o. m. 1949 en bestämmelse om att skattskyldig vars inkomst helt eller till huvudsaklig del utgjorts av folkpension eller liknande bidrag skulle, därest icke särskilda omständigheter till annat föranleder, eo ipso anses hava haft så nedsatt skatteförmåga att extra bidrag skulle medgivas. Någon motsvarande bestämmelse saknas i förordningen om statlig inkomstskatt.

I samband med höjningen av de kommunala ortsavdragen har maximumbeloppet för särskilt avdrag vid kommunaltaxeringen sänkts till samma belopp som vid den statliga eller 3 000 kr. Däremot kvarstår olikheten beträffande bestämmelsen om folkpension. Hållbar motivering för en dylik olikhet saknas enligt min mening.

Enklast och utan tvekan principiellt riktigt torde vara att bestämmelsen i kommunalskattelagen utgår. Detta torde icke komma att medföra några konsekvenser för de skattskyldiga så länge folkpensionen icke eller högst obetydligt överstiger ortsavdraget. Den planerade fortsatta höjningen av folkpensionen kommer emellertid att relativt snart ånyo aktualisera frågan om beskattningen. Det finns i dag ingen anledning att överväga vilken väg som då skall beträdas. Det kan dock erinras om att nuvarande statliga orts-

avdrag fastställdes redan 1952 och sålunda i dag förlorat åtskilligt av sitt realvärde.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att bestämmelserna i fråga om avdrag för nedsatt skatteförmåga erhåller samma innehåll såväl i kommunalskattelagen som i förordningen om statlig inkomstskatt, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 14 januari 1958

Gunnar Spetz
